

Den besvikne.

Från Lunda socken.

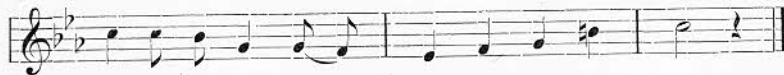
Jag stod en gång ej långt i - från, Med ängslan såg up-
Hur du i dan-sen svin-ga-de dig, Och hvem du famntog

på, på, Tra-la la la la la la la la la la la
då. då.

la la la la la la. Hur du i dan-sen

svin-ga-de dig, Och hvem du famn-tog då.

Den besvikne.

Jag stod en gång ej långt ifrån,
Med ängslan såg uppå,
Hur du i dansen svingade dig,
Och hvem du famntog då.

Tra la lalalala

Lala la la

La la la la lalala.

Hur du i dansen svingade dig,
Och hvem du famntog då.

Ej någon i världen veta kan,
Hur högt jag älskar dig;
Om du vore min, och jag vore din,
Du allrakärestan min!

Tra la lalalala m. m.

Om du vore min, och jag vore din,
Du allrakärestan min!

Ja, berg och dalar vittna kan,
Att du har narrat mig,
Hvarför du har en synd så stor,
Den du ej kan bli fri.

Tra la lalalala m. m.

Hvarför du har en synd så stor,
Den du ej kan bli fri.